

Miss Montreal

Don't Wake Me Up

Biografie

Tegenwoordig zien we haar meer dan ooit op televisie, maar dat betekent natuurlijk niet dat Sanne Hans, frontvrouw van haar eigen band Miss Montreal, haar grote liefde vergeet. Want dat is muziek maken, en dat kan ze als de beste. Het overtuigende resultaat: *Don't Wake Me Up*, haar gloednieuwe album.

Don't Wake Me Up is haar vijfde studioalbum, en een bijzondere plaat. Tweeledig, met aan de ene kant de festivalknallers die we de laatste jaren van haar gewend zijn, en aan de andere kant ook kleine, intieme, gevoelige singer-songwriterliedjes. “Ik heb niet gekeken naar wat anderen mooi vonden, maar zelf mijn hart laten spreken. Zo is alles live opgenomen met de band. Soms heb je dan een take die niet perfect is, maar waarbij wel de emotie overkomt. Daar heb ik deze keer voor gekozen; spontaniteit.”

Haar inspiratie haalde ze vooral uit dankbaarheid, wat meteen de albumtitel verklaart. De carrière van Sanne Hans gaat als een trein en soms lijkt het een droom, wat ze allemaal mag meemaken. De titelsong, die volgens Sanne zelf het midden houdt tussen een festivalnummer en een ‘mooi liedje’, is een eerbetoon aan haar fans die tegenwoordig bij optredens alle nummers van begin tot eind meezingen. “Dat is zó tof. En dan denk ik vaak: wat je ook doet, maak me niet wakker, want dit is echt een prachtige droom.”

Ook op de single die aan het album vooraf ging, *One Last Drink*, zingt ze haar fans toe. Het nummer gaat over haar liefde voor alle festivals die ze met haar band al jarenlang afgaat en hoe ze daar nog steeds staat te genieten op het podium, ook door de interactie met het publiek.

In het nummer *Thank You*, dat ze samen schreef met de Britse songwriter Will Knox, bedankt ze haar ouders, voor alles wat die hebben gedaan voor hun dochter. “Voor alle nachten dat ik lang wegbleef en jullie je zorgen maakten maar niet echt boos waren, dat jullie me hebben geleerd dat het leven niet eerlijk is maar dat ik daardoor heb geleerd om te geven om het leven. *Thank you for teaching me life isn't fair and for showing me how to care*, dat is het eigenlijk.”

Ook voor haar grote liefde Daniël is er een liedje: *This Is What It Means*, geschreven met Gordon Groothedde, die het album produceerde, en Amerikaanse singer-songwriter Matt Simons. Andere nummers schreef ze met haar vaste team van schrijvers in Londen, maar ook alleen en met haar band.

Toch is het niet zo dat alle nummers op het album gericht zijn tegen of geschreven voor anderen: Sanne gebruikte ook zichzelf als inspiratie. In het mooie, kleine liedje *House Upon The Hill* zingt ze bijvoorbeeld over haar huis, waar ze alles overdenkt wat ze meemaakt. “Thuis kan ik alles relativëren. In het nummer omschrijf ik hoe ik

precies hetzelfde ben gebleven, met nog steeds dezelfde tatoeages en littekens. Alles is nog hoe het was. Alleen vormen andere mensen nu hun mening over me.”

Het is een logisch gevolg van haar steeds groter wordende bekendheid. Want behalve muziek maakt Sanne tegenwoordig ook televisie. Begon ze nog bescheiden als jurylid in Giel Beelens *De Beste Singer-Songwriter Van Nederland*, daarna werd ze gevraagd als een van de coaches in *The Voice Of Holland*, op *prime time* en met miljoenen kijkers. Ook in het volgende seizoen is Sanne weer van de partij. Daarnaast krijgt ze bij de publieke omroep ook haar eigen programma, *Lieve S-S-Sanne*, dat teruggrijpt op een speciaal onderdeel uit een eerdere theatertour. “Daar haalde ik elke avond iemand uit het publiek die dan zijn of haar verhaal mocht vertellen. Vervolgens schreef ik in de pauze een liedje over diegene en dat leverde dan tranen met tuiten op. Het was echt tof om te doen!” Er kwamen nog steeds zoveel verzoeken binnen om een ‘eigen’ liedje, dat een vervolg logisch leek. En dan niet weer in het theater, maar deze keer op televisie – waar het initiatief ooit begon, als een ‘test’ bij *RTL Late Night*. “Ik heb veel leuke fans en iedereen heeft wel een verhaal. Daarnaast dacht ik: waarom moet ik altijd over mezelf zingen? Juist leuk om eens iets terug te doen.” Binnenkort begint Sanne met de opnamen voor *Lieve S-S-Sanne*, dat in het najaar te zien moet zijn.

Muziek: check. Televisie: check. Volgende stap: een eigen festival. Afgelopen november vond de allereerste editie plaats van Sannes eigen Bierpop in Hardenberg, strak uitverkocht en een daverend succes. “Het was een topavond”, zegt Sanne achteraf. Een die smaakte naar meer, want Bierpop wordt een jaarlijks terugkerend spektakel.

Het is het zoveelste item in de drukke agenda van Sanne Hans, want daar staat nogal wat. Deze zomer toert ze met Miss Montreal langs de festivals, en begint aan haar tweede seizoen *The Voice Of Holland*. In het najaar doet ze dus dubbel dienst op televisie, ook met *Lieve S-S-Sanne*. In het voorjaar van 2017 gaat een nieuwe theatertour van start en later dat jaar wil ze dan weer beginnen aan een nieuw album.

Maar eerst is hier *Don't Wake Me Up*. Een album waarop haar fans kunnen ‘dansen, rocken en huilen’, belooft Sanne. En voegt eraan toe: “Dit is het beste album dat ik ooit heb gemaakt.” Natuurlijk, dat hoort elke artiest te vinden van zijn nieuwste album, maar ze meent het uit de grond van haar hart. “Ik zou er echt helemaal níets aan willen veranderen. En dat voelt fijn.” Het album komt uit op 22 april, de dag van haar eerste headline-show in de Heineken Music Hall. Dat wordt dus dubbel feest!